



nitalije so ustvarjene tako, da ima on penis, ona pa vagino, in on vanjo penetrira. Ona se njemu predaja, ona se njemu odpira, on prihaja in se pogreza vanjo, on njo oplaja. Seks ni prav nič akademski, seks ustvarja življenje. Seks nam da moč, da sedemo v letalo in letimo čez Veliko lužo, da bi objeli ljubljene-ga.

Si vaši slušatelji ustvarjajo zmotna pričakovanja?

Oh, pogosto. Mislijo, da bomo propagirali svobodni zakon, ko jih sprašujem, zakaj bi se ločili, če jih je partner prevaral. Nasprotno, zakaj bi šli narazen, če svojega partnerja potrebujejo? Tudi cerkev uči tako, ampak napačno. Imajo dobro zamisel, pa jo slabo prodajajo, zato ustvarjajo milijon frustracij in travm. Ljudem kopljejo jamo in v njih ustvarjajo depresijo in strah. S prestrašenimi ljudmi pa je lažje manipulirati. Jaz jim rečem, da se sicer lahko preganjajo naokoli, a naj razmislijo, kaj imajo od tega ter kakšna bosta čez dve leti njihovo partnerstvo in spolnost. Če želimo živeti zadovoljno, moramo ustvariti spoštljivo partnerstvo in ga prenesti na svoje otroke.

S katerimi težavami se pri pacientih najpogosteje srečujete?

K meni prihajajo z vsem, od odvajanja od kazen do erektilne disfunkcije in strahov, vaginizma ... Večina mojih pacientov pride po čarobno paličico in najprej razčistimo, da z eno seanso ne bomo naredili ničesar. Zahtevam, da prihajajo redno in vztrajno. Stvari, ki so jih v sebi nosili deset let, ne razčistimo v enem dnevu. Preproga, po kateri ste pet let hodili z blatnimi čevlji, potrebuje temeljito čiščenje. Običajno se terapije končajo tako, da mi pacient pove, da me je želel še zadnjič videti. To je zame uspešen konec terapije. Ni

pa mogoče predvideti, koliko jih bo kdo potreboval: nekateri samo tri, drugi deset ali štirideset. Včasih sem tudi sama nemočna in napotim pacienta drugam. Kdaj česa tudi ne razumem ali osebno kot terapevtka za koga pač nisem primerna.

Ste zadovoljni ob uspehu?

Dober terapevt se ne hrani z uspešnimi primeri. Pri mojem delu plačilo ni ljubezen. Ljudem nekaj časa stojim ob strani in jim dam ključ do njihovih problemov. Vrata morajo odkleniti sami. Povem jim, kako pridejo skozi gozd, a čez most na drugi strani morajo oditi sami. V mojem delu ni želje, da bi nekemu pomagala. To bi lahko pri meni ustvarilo odvisnost. Rada vidim, da nama je z nekom uspelo, ampak od tega ne morem pet dni živeti.

K vam pride bolnik z nefiziološko erektilno disfunkcijo. Kaj storite?

Najprej me zanima, kako živi, kakšna je njegova težava in podobno. Zanimajo me njegove vizije in pričakovanja. Kakšne so slike, ki si jih v glavi sam producira, kako se vidi čez pet let. Pri tem je treba poudariti, da so nekatere erektilne disfunkcije logične. Komu partnerica pač ne diši, ker ima dvajset kilogramov preveč in se mu preprosto ne dvigne več. Ali pa je imel ljubico, žena mu je zagrozila z ločitvijo, ljubico je pustil, pa je nezavedno sprodciral erektilno disfunkcijo. Če se odločiva za obdelavo, začnem z govorno terapijo in se v nekem hipu odločim za hipnozo.

Zdaj sva pri stvari, ki večini zveni zelo skrivnostno. Kako nekoga hipnotizirati?

To ni nič posebnega. Pred menoj leži človek z zaprtimi očmi, ki globoko diha, nato se lotiva vizualizacije. Za erektilno disfunkcijo obstaja nekaj pomembnih vizualizacij. Rečem,

Življenje me je polikalo tako, da me je nekajkrat preteplo. Če sporočila ne bi razumela, bi bilo bolje zavreči vso izobrazbo in vse, kar sem. Odločena sem slediti svoji intuiciji in bistvu, tudi če bi bilo to nezdržljivo z nekakšno razsodnostjo. Nezavedno natančno ve, kaj je za posameznika dobro.

naj si predstavlja svoj penis, kako se polni s krvjo in nabreka, nato pa otrdeli penis med spolnim odnosom, ko prodira v vagino. To je direktna metoda in med njo opisujem vse podrobnosti. Indirektna metoda je metaforična. Pacienta napeljem, da si predstavlja kad, kozarec ali vrečko, ki se polni z vodo. Za prazgodnji izliv so druge metafore. Posrečena je tista s svečo, ki dolgo gori v votlini. Te metafore neposredno delujejo na podzavest. Pacient razume, za kaj gre, ne zaveda pa se, kaj se dejansko dogaja. Tega natančno ne vemo niti terapevti, vemo samo, da deluje. Hkrati moramo doseči, da se pacient otrese svojih pričakovanj, da si preneha tako silno želeli erekcije, da se odmakne od fokusiranja na problem. To je zelo težko, posebno pri seksualnih terapijah, in je najtežji del terapije.

Ali se hipnoza uporablja tudi za doseganje boljših športnih in učnih rezultatov?

S tem se tudi sama ukvarjam. Imam športnike, imam hipnoterapevta, ki je delal z italijansko olimpijsko nogometno reprezentanco. Vsak dober nogometni trener je malo hipnoterapevta in najboljši so v tem izšolani. O tem se ne govori ali pa se ljudi, ki delajo s športniki, pač imenuje drugače. Ko gledate smučarke pred startom, kako se zaprtih oči koncentrirajo in v domišljiji vozijo po progih, gre za avtohipnotsko vajo. Tega jih naučijo mentalni trenerji ali kakor koli jim že rečejo, ampak bistvo vsega je hipnoterapija.

Vaše slovensko društvo torej ne bo namenjeno samo izobraževanju zdravnikov psihoterapevtov?

Imeli bomo delavnice za lažje učenje, za mentalni trening športnikov ... Na Hrvaškem sem oblikovala skupino ljudi, ki širi znanje, a se na Hrvaškem in v Sloveniji šele razvija. Potrebni bo deset let, da bodo ljudje vedeli, da obstaja, in to zahtevali. Podobno je bilo z ultrazvokom. Zdravstvene ustanove so ga začele kupovati šele, ko so ga zahtevali ljudje, ginekologi so ga začeli bolje spoznavati, ko so ga zahtevale pacientke. Ko bosta kakšen strojnik ali prodajalka zahtevala od svojega zdravnika, naj jima omogoči osebno rast in zadovoljstvo v življenju, šele takrat se bo tudi njun zdravnik izobrazil in jima pomagal. Prej ne.